

perre tüttar Mai kaardid wälja ja õn weddas ka nenda, et Jurri Maiega kokko said mängima. Kui Jurri ja Mai nüüd sure õnnega wõitsid ja teiste käest palju wõitsid, hüdis Jurri sure rõõmu pärrast: „Oh sa kallis aeg! nisugguse sea õnnega polle ma weel enne mitte kokko sanud.“

„Mis need perlid makswad?“ küsis üks illus tüttarlaps poe selli käest. — „Paljast üks musso!“ kostis sel. — „Se on hea,“ kostis tüttarlaps, „kirjutage sedda wõlga, omma ramatusse, küll ma sadan sedda omma wanna kõgi naesega ärra, mis peale ma agga siis wiitungi pallun, kui se on selletud!“ pöris ümber ja läks uksest wälja.

Üks ihnuõ ja fitke isä, kes isä ei raatsind süa ja ka omma lapsi nälgas piddas, küsis kord sõma aegas omma 10aastase poea käest: „Miseseks tahhad sa üks kord sada?“ „Peaks ma kõhto korra täis sama!“ kostis poeg.

Ühhe kingiseppa poisi käest, kes saggedaiste perremehhe käest peksa sai, küsis naabrimees: „Kuida maitsewad need kõrwad lopsud ja mis tundmist andwad need ihhule, mis ma nään sulle wälja jaggatawad?“

„Oh Summal!“ hüdis pois, „sedda ei jõua kegi teisele ärra selletada, waid peab iggaüks isä maitsema, siis on selge arro käes.“

Üks sullanemeeõ olli loofiga palju rahha wõitnud ja tahtis ka teiste rikka meestega sõbrust piddada ja küsis ühhe hea sõbra käest nõu, kuidas sedda piddi teggema. Sõbber kostis: „Panne uus must kuub selga ja pea isä omma su, siis auustab sind igga mees. Mead sa agga kõrget jutto, ollid uhke ja sureline, siis paistab jälle sullane so kufrust wälja.“

Üks wanna naesterahwas kulis, kui uut kirrikokella hellistati ja ütles omma mehhele: „Selle kellal on wägga penikene ja maddal